

Klavdij Leban

se je rodil 23. aprila 1964 in je član Društva paraplegikov severne Primorske. Otroštvo je preživel v Idriji pri Bači, po končani osnovni šoli pa se je s starši preselili v Tolmin.

V letu 1989 si je pri akrobatskem letu z zmajem poškodoval hrbtenjačo in postal tetraplegik. Po dolgem okrevanju se je z vso voljo in trudom spopadel z novim življenjem. Svoj nov smisel, povsem na glavo obrnjenega življenja, je našel v slikanju. Od tod tudi naslov slikarske razstave »S poletom seje končalo, s poletom začelo«.

S slikarstvom se je prvič srečal pri poslikavi panjskih končnic, kasneje pa se je pridružil slikarjem pri Zvezi paraplegikov Slovenije. Sedaj redno obiskuje likovne kolonije in delavnice, ki jih organizira Likovna sekcija Zveze. Še več, je tudi organizator vsakoletne tradicionalne delavnice v Gabrju v dolini Soče. Usposablja se pod mentorskim vodstvom **Rassa Causeviga** in **Jožeta Potokarja**.

Podobe igrajo bistveno vlogo v naši komunikaciji, v našem učenju in v našem reprezentiranju sveta, zato je tudi Klavdij Leban vstopil v ta novi svet, kjer dobijo življenjska vprašanja neko novo dimenzijo. V slikarstvu sta ponavadi tesno povezana slikar in podobe, ki nastajajo izpod čopiča ustvarjalca. Tako je tudi pri Lebanu, ki najraje v olju na platno upodablja motive iz okolice, ki ga obdaja. Klavdij svoja dela ustvarja tudi v akrilni tehniki, občasno pa tudi v grafiki. In prav v tej je na eni izmed razstav za Zlato paletu dobil Certifikat kakovosti.

Klavdij Leban je od prvih likovnih poslikav panjskih končnic napravil zgleden razvoj in se v oljnem slikanju vsakdanjih prizorov iz domačega Tolminskega kota dvignil na raven, kjer je poleg tehnične dovršenosti že moč slutiti roko umetnika, ki čuti svet po svoje. Klavdij je sicer desničar, vendar slika z levo roko, ki je po poškodbi ostala manj prizadeta. Zanimivo pa je, da pri manjših ploskvah in bolj natančnih potezah drži slikarski čopič z usti. Zato je več kot polovica njegovega posamičnega dela ustvarjenega na ta način.

